

det næste Spørgsmaal, der maa gøres: Hvad kan det nytte? Vi ere lige magtesløse for det. Det vil, som det ærede Medlem fra Esbjerg sagde, kun vare Dage, maaske kun en enkelt Dag, saa er det ovre. Og hvis virkelig en Ven kom os til Hjælp, er det et Spørgsmaal, om saa denne Ven ikke vilde være endnu besværligere at have med at gøre end Fjenden.

Vi Socialdemokrater appellere ogsaa til Udlandet, vi henviser ogsaa med vort Forslag til Udlandet, men der er den Forskel paa vort Forslag og de andres, at vi appellere til Vennerne i Udlandet, ikke til Kanonerne, ikke til de pansrede Skibe. Vi vide, at der magte vi intet, men vi henviser til den Bevægelse, der er i Udlandet for at komme bort fra Militarismen. Og der er det glædelige derved, at naar vi Socialdemokrater pege paa det, der sker i Udlandet, saa viser det sig, at Fredsvennerne, Socialdemokratiet er i glædelig Vækst i alle Lande. Hvis vi vilde følge den Politik, som den højtærede Forsvarsminister ønsker, hvis vi vilde ruste paa den Maade, som den højtærede Forsvarsminister har foreslaaet, vilde og maatte det dog, efter alt hvad der foreligger af Udtalelser fra Venstre, fra Flertallet i Forsvarskommissionen, fra de Mænd, der have udtalt sig til Forsvarskommissionen, kun kunne blive en tvetydig Politik. Det vilde blive saaledes, at saa det ene og saa det andet Land vilde se efter, hvem der var mest begunstiget, man vilde se paa, om det ikke var en Haandsrækning til dette eller hint Land, og saa fik vi 1807 om igen. Det, der skete i 1807, var i Virkeligheden dette, at man i Udlandet ikke vidste, om Danmark vilde være neutralt i det afgørende Øjeblik, om man ikke i Danmark fulgte en tvetydig Politik, om ikke Danmark godvilligt eller tvungent vilde slutte sig til en eller anden af de stridende Magter. Som Følge deraf greb England ind og tog Flaaden, og saa sagde England: Nu have de ingen Flaade, saa skulde de nok holde sig neutrale, thi de have ingen Ting at slaas med. Det samme vil ske med en hvilken som helst Forsvarsordning, det kan ikke blive andet end 1807 om igen, thi Stormagterne ville sige: Vi ere nødte til at gribe ind. Tyskland vilde sige: Hvis Esbjerg vedbliver at ligge aaben med et befæstet København, betyder det, at England uhindret kan passere ved Esbjerg⁹ Og omvendt: Bliver Lille Bælt liggende ubeskyttet, kan Tyskland der té sig som hjemme. Det er umuligt for Danmark, som det blev sagt af det ærede Medlem

fra Middelfart (Slengerik), at ruste sig saaledes, at man kan sige: Nu har Danmark taget alle de strategisk vigtige Punkter med og rustet saaledes, at vor Stilling overfor Udlandet ikke kan blive tvetydig. Det er umuligt at føre en saadan Politik.

Hvis Socialdemokratiets Forslag om Afrustning blev fulgt, og vi naaede til, at Danmark afrustede, vide vi, at denne Begivenhed vilde blive hilst med Glæde af Millioner Mennesker i andre Lande. Socialdemokratiet i andre Lande har allerede udtalt sin levende Glæde over vort Forslags Fremkomst. Disse mange Millioner ville glæde sig over, hvad der er sket herhjemme, og de ville yde al den Hjælp, som de paa nogen Maade kunne. Da vor ærede Ordfører (K. M. Klausen) forleden Dag nævnede, at den tyske Hær vilde nægte at vende sine Vaaben mod Danmark, blev der talt om, at det var forkert at fremkomme med saadanne Udtalelser, thi Soldaterne skulde lyde. Jeg tror, der er en Ting, man kan blive enig om, og det er, at hvis Tyskland vilde komme i Tanke om at sende sin Hær mod Danmark for at undertrykke Danmark, vilde det være en Forbrydelse. Det vilde være en Forbrydelse, om en Stormagt vilde benytte sin Stilling til at underkue en lille Nation. Derfor mene de tyske Socialdemokrater — det have de erklæret —, at skulde der opstaa Stridigheder mellem Danmark og Tyskland, skulde disse afgøres ved en Voldgiftsdomstol, og de have erklæret det i Forvejen, saa man ved, at hvis det skulde ske, at man vilde tvinge dem til at gaa mod en saadan venligsindet Nation, som havde afrustet og derved vist sit fredelige Sindelag, vilde de opfatte det som en Forbrydelse og nægte at bruge Vaabnene mod et saadant Land. Det er i Virkeligheden en saa klar Stilling, at enhver kan se, hvad den gaar ud paa.

Der er den Forskel paa Socialdemokraterne og andre Partier, at Socialdemokraterne kunne se ud over deres egen Næsetip. Nu kunne Venstre og Højre saa udmærket godt se, at den Maade, hvorpaa Tyskerne behandle Sønderjyderne, er forkert, men som det ærede Medlem fra Hjørring (Jungersen) fremhævede, skete der noget tilsvarende i 1851 ved Sprogreskriptet, hvor Danmark sagde: Ve de overvundne, nu er det os, der have sejret, og saa undertrykte man det tyske Sprog i de Egne, hvor det dog i overvejende Grad taltes. Det er i Virkeligheden et